

**REPUBLIKA E SHQIPËRISË
GJYKATA E LARTË
KOLEGJI ADMINISTRATIV**

Nr. 170 i Vendimit.

**V E N D I M
NË EMËR TË REPUBLIKËS**

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, i përbërë nga:

Sokol Sadushi	Kryesues
Ervin Pupe	Anëtar
Ilir Panda	Anëtar

Sot, në Tiranë, më **datë 01.07.2020**, mori në shqyrtim kërkesën për pezullim me **Nr. Akti 170/2020**, që i përket:

KËRKUES: Bashkia e Tiranës.

OBJEKTI: Pezullimi i ekzekutimit të vendimit nr. 665, datë 17.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar pjesërisht me vendimin nr. 2391, datë 12.09.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë.

BAZA LIGJORE: Neni 449, 479/a të Kodit të Procedurës Civile.

Në çështjen administrative me palë:

PADITËS: Ardi Qerimaj.

E PADITUR: Bashkia e Tiranës.

KOLEGJI ADMINISTRATIV I GJYKATËS SË LARTË

Pasi dëgjoi relacionin e gjyqtarit Sokol Sadushi dhe si e shqyrtoi çështjen në tërësi, në dhomë këshillimi, pa pjesëmarrjen e palëve;

V Ë R E N

I. Rrethanat e çështjes

1. Pala paditëse i është drejtuar me padi Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, duke kërkuar shfuqizimin e aktit që e ka larguar nga detyra, rikthimin e tij ne detyrë dhe pagimin e pagës deri në rikthim.

2. **Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë**, me vendimin nr. 665, datë 17.02.2016, ka vendosur:

“1. Pranimin e pjesshëm të kërkesëpadisë.

2. Shfuqizimin e vendimit nr. 17837, datë 12.11.2015, “Për lirimin nga shërbimi civil” dhe të urdhrin nr. 17837/1, datë 24.11.2015, “Për lirimin nga shërbimi civil”, të palës së paditur.

3. Detyrimin e palës së paditur, Bashkia Tiranë, të sistemojë paditësen në detyrë në një pozicion të së njëjtës kategori si specialist.

4. Rrëzimin e padisë për pjesën tjetër të saj”.

3. **Gjykata Administrative e Apelit**, me vendimin nr. 2391, datë 12.09.2019, ka vendosur:

“1. Ndryshimin e vendimit nr. 665, datë 17.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, në këtë mënyrë:

2. Prishjen e vendimit dhe pushimin e gjykimit të çështjes sa i takon kërkimin për shfuqizimin e urdhrin 17837/1, datë 24.11.2015, të Kryetarit të Bashkisë Tiranë;

3. Konstatimin absolutisht të pavlefshëm të vendimit nr. 17838, datë 12.11.2015, të Drejtorit të Përgjithshëm të Shërbimeve Mbështetëse në Bashkinë Tiranë;

4. Lënien në fuqi të vendimit për disponimet e tjera”.

4. **Kundër vendimit nr. 2391, datë 12.09.2019**, të Gjykatës Administrative të Apelit, ka paraqitur rekurs pala e paditur, Bashkia e Tiranës, e cila ka kërkuar ndryshimin e këtij vendimi si dhe të vendimit nr. 665, datë 17.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe rrëzimin e padisë.

5. **Pala e paditur, Bashkia e Tiranës**, në datën 16.01.2020, ka paraqitur përpara Gjykatës së Lartë kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 665, datë 17.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar me vendimin nr. 2391, datë 12.09.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit, duke parashtruar këto shkaqe:

- Vendimet e gjykatave janë të pabazuara në ligj dhe në prova, për shkaqet që janë parashtruar në rekurs nga ana e Bashkisë Tiranë.
- Ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit të formës së prerë do të ketë efekte financiare të konsiderueshme për Bashkinë e Tiranës.

II. Vlerësimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë

6. Kodi i Procedurës Civile dhe Ligji nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin administrativ” (në vijim Ligji nr. 49/2012) kanë ofruar në disponibilitetin e palëve mjete që garantojnë mbrojtje të përkohshme procedurale. Të tilla janë kërkesat e palëve mbi masat e sigurimit të padisë, sipas nenit 202 e vijues të Kodit të Procedurës Civile apo nenit 28 e vijues të Ligjit nr. 49/2012, kërkesa për dhënien e vendimit me ekzekutim të përkohshëm, sipas nenit 317 të Kodit të Procedurës Civile apo kërkesa për pezullimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, sipas nenit 469 dhe 479 të Kodit të Procedurës Civile. Në çdo rast këto mjete juridike të mbrojtjes së përkohshme procedurale janë të lidhura funksionalisht me mjetet kryesore të aksesit në gjykatë, qoftë padinë apo ankimet.

7. Universalisht për caktimin nga gjykata të masave të përkohshme procedurale ligji kërkon ekzistencën e një dyshimi të arsyeshëm se e drejta subjektive apo interesi i ligjshëm i subjektit paditës apo ankues cenohet nga veprimet apo mosveprimet e palës kundërshtare apo vendimi i gjykatës (*humus boni juris*). Nga ana tjetër kërkohet që në rrethanat e çështjes të ekzistojë një rrezik i atëçastshëm dhe eminent për shkaktimin e një dëmi të rëndë dhe të pariparueshëm nëse masa e përkohshme nuk merret nga gjykata (*periculum in mora*). Në këtë mënyrë masat e përkohshme procedurale paraqiten si mjete ligjore që garantojnë standardin e efektivitetit të vetë mjetit kryesor nga i cili ato varen, konkretisht padisë dhe ankimeve.

8. Në mënyrë të posaçme neni 479 i Kodit të Procedurës Civile ka rregulluar kërkesën e palëve ndërgjyqëse, drejtuar Gjykatës së Lartë, për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor objekt rekursi. Kjo dispozitë është e zbatueshme në gjykimin administrativ në Gjykatën e Lartë sipas nenit 1 pika 2 të Ligjit nr. 49/2012. Në pikën 1 ajo parashikon se:

“1. Gjykata e Lartë, pasi është paraqitur rekursi, me kërkesë të palës, mund të vendosë pezullimin e ekzekutimit të vendimit kur:

a) ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit do të sillte pasoja të rënda e të pariparueshme; dhe/ose

b) pala që ka bërë rekursin depoziton garanci materiale që siguron ekzekutimin vendimit.”.

9. Përtej këtij rregullimi me karakter të përgjithshëm, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë vlerëson se, në një gjykim të natyrës të së drejtës publike, siç është edhe gjykimi administrativ, është e detyrueshme për kërkuesin, ashtu si edhe për gjykatën që do të vlerësojë pranimin ose jo të kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, respektimi me analogji edhe i kushteve ligjore, që parashikohen në nenin 29 të Ligjit nr. 49/2012. Konkretisht nevojitet të arsyetohet domosdoshmërisht dhe qartësisht se:

- ekziston dyshimi i arsyeshëm, mbi mundësinë e ardhjes së një dëmi të rëndë të pariparueshëm dhe të atëçastshëm për kërkuesin, për shkak të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë;
- (nuk) cenohet rëndë interesi publik.

10. Këto kushte ligjore duhet të interpretohen rast pas rasti dhe në përputhje me rrethanat konkrete të çështjes, duke garantuar se pranimi nga gjykata i kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, në varësi të iniciuesit të kërkesës (subjekt apo organ publik) cenon rëndë ose jo interesin publik.

11. Pra, Gjykata e Lartë, në bazë dhe për zbatim të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, për pranimin e një kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë të duhet të konkludojë nëse ka rekurs të ushtruar, nëse ka argumente konkret ligjorë dhe/apo prova të palës kërkuese që bëjnë të bazuar pretendimin për ekzistencën e një dëmi të menjëhershëm dhe të riparueshëm që mund të pasjellë ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë. Më tej eventualisht mund të parashtrohet edhe garancia e ofruar dhe provat respektive të saj. Në këtë kuptim argumentet e parashtruara të palës kërkuese duhet të jetë konkrete dhe të referuara edhe në fakte dhe prova që vërtetojnë ekzistencën e tyre. Si rregull i përgjithshëm nuk janë të mjaftueshme vetëm shkaqet ligjore të përmbajtjes së rekursit për të pranuar kërkesën për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi shqyrtimi në themel i rekursit ndryshon nga shqyrtimi i kërkesës për pezullim. Mungesa në kërkesën e paraqitur e këtyre argumenteve ligjore passjell mospranimin e kërkesës për pezullim.

12. Gjithashtu, ky Kolegj vëren se pala tjetër pjesëmarrëse në gjykimin e çështjes ku është dhënë vendimi gjyqësor që kërkohet të pezullohet, është njoftuar rregullisht për kërkesën e paraqitur nga pala kërkuese dhe nuk ka parashtruar argumente lidhur me bazueshmërinë në ligj të kërkesës për pezullim dhe për qëndrimin e saj.

13. Nga shqyrtimi i shkaqeve konkrete për të cilat pala kërkuese kërkon pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, Kolegji Administrativ vlerëson se kjo kërkesë, në tërësinë e saj, motivohet me shkaqe që kanë të bëjnë vetëm me drejtësinë, bazueshmërinë në prova dhe në ligj, të vendimeve të dhëna nga gjykata administrative e shkallës së parë dhe ajo e Apelit në zgjidhjen e çështjes, të cilat ky Kolegj i vlerëson në kohën kur shqyrton në dhomë këshillimi shkaqet e rekursit ndaj vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit.

14. Për sa i përket motivit të fundit dhe të vetëm, që formalisht përfshihet në rastin e shkronjës “a” të pikës 1 të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, Kolegji Administrativ vëren se pala kërkuese nuk ka paraqitur asnjë provë dhe nuk ka arsyetuar lidhur me ndonjë

rrethanë konkrete për ta vlerësuar nëse jemi ose jo përpara rastit kur Gjykata e Lartë mund të konkludojë se nga ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit gjyqësor do të vinin pasoja të rënda për palën kërkuese.

15. Kolegji Administrativ vlerëson të evidentojë se, duke mbajtur parasysh edhe natyrën e mosmarrëveshjes mes palëve, pozitën e palës kreditore dhe asaj debitore, si edhe natyrën dhe vlerën e detyrimeve që kërkohet të ekzekutohen në çështjen konkrete në shqyrtim, në interpretim dhe zbatim të drejtë të ligjit procedural, mbetet thjesht një kërkim dhe pretendim hipotetik dhe, si i tillë, i pambështetur në ligj, vetëm parashtrimi formal i pretendimit (shkakut) se ekzekutimi mund të sjellë pasoja të rënda, si një shkak që e përcakton vetë neni 479 pika 1 shkronja “a” e Kodit të Procedurës Civile, pa parashtruar njëkohësisht edhe argumente dhe shpjegime konkrete lidhur me rrethanat që tregojnë mundësinë e ardhjes së tyre.

PËR KËTO ARSYE

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, bazuar në nenin 1, pika 2, të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative” si dhe nenin 479 të Kodit të Procedurës Civile;

V E N D O S I

Mospranimin e kërkesës së palës së paditur, Bashkia e Tiranës, për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 665, datë 17.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar me vendimin nr. 2391, datë 12.09.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit.

Tiranë, më 01.07.2020

A N Ë T A R
Ilir PANDA

A N Ë T A R
Ervin PUPE

K R Y E S U E S
Sokol SADUSHI

**REPUBLIKA E SHQIPËRISË
GJYKATA E LARTË
KOLEGJI ADMINISTRATIV**

Nr. 171 i Vendimit.

**V E N D I M
NË EMËR TË REPUBLIKËS**

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, i përbërë nga:

Sokol Sadushi	Kryesues
Ervin Pupe	Anëtar
Ilir Panda	Anëtar

Sot, në Tiranë, më **datë 01.07.2020**, mori në shqyrtim kërkesën për pezullim me **Nr. Akti 171/2020**, që i përket:

KËRKUES: Bashkia e Tiranës.

OBJEKTI: Pezullimi i ekzekutimit të vendimit nr. 595 (80-2016-557), datë 15.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, lënë në fuqi me vendimin nr. 2283, datë 16.07.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë.

BAZA LIGJORE: Neni 449, 479/a të Kodit të Procedurës Civile.

Në çështjen administrative me palë:

PADITËS: Ardita Lushaj.

E PADITUR: Bashkia e Tiranës.

KOLEGJI ADMINISTRATIV I GJYKATËS SË LARTË

Pasi dëgjoi relacionin e gjyqtarit Sokol Sadushi dhe si e shqyrtoi çështjen në tërësi, në dhomë këshillimi, pa pjesëmarrjen e palëve;

V Ë R E N

I. Rrethanat e çështjes

1. Pala paditëse i është drejtuar me padi Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, duke kërkuar shfuqizimin e aktit që e ka larguar nga detyra, rikthimin e tij ne detyrë dhe pagimin e pagës deri në rikthim.

2. **Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë**, me vendimin nr. 595 (80-2016-557), datë 15.02.2016, ka vendosur:

“1. Pranimin e padisë.

2. Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të vendimit nr. 17783, datë 12.11.2015, të Drejtorit të Përgjithshëm të Drejtorisë së Përgjithshme të Shërbimeve Mbështetëse të Bashkisë së Tiranës si dhe të urdhrit nr. 17783/1, datë 30.01.2015, për “lirimin nga shërbimi civil”, të Kryetarit të Bashkisë.

3. Detyrimin e palës së paditur për rikthim në punë në pozicionin e specialistit.

4. Detyrimin e palës së paditur që të paguajë pagën që nga momenti i largimit nga puna e deri në momentin e kthimit në punë”.

3. **Gjykata Administrative e Apelit**, me vendimin nr. 2283, datë 16.07.2019, ka vendosur:

“1. Ndryshimin e vendimit nr. 595 (80-2016-557), datë 15.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

2. Pranimin e padisë së paditëses Ardita Lushaj.

3. Shfuqizimin e vendimit nr. 17783, datë 12.11.2015, të palës së paditur, Bashkia Tiranë, të Drejtorit të Përgjithshëm të Drejtorisë së Përgjithshme të shërbimeve Mbështetëse “Për lirimin nga shërbimi civil”.

4. Detyrimin e palës së paditur për rikthim në punë në pozicionin e mëparshëm të punës ose në një pozicion të së njëjtës kategori.

5. Detyrimin e palës së paditur, Bashkia Tiranë, t’i paguajë paditëses, Ardita Lushaj, që të paguajë pagën nga momenti i lirit nga puna deri në momentin e rikthimit në detyrë”.

4. **Kundër vendimit nr. 2283, datë 16.07.2019**, të Gjykatës Administrative të Apelit, ka paraqitur rekurs pala e paditur, Bashkia e Tiranës, e cila ka kërkuar ndryshimin e këtij vendimi si dhe të vendimit nr. 595 (80-2016-557), datë 15.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe rrëzimin e padisë.

5. **Pala e paditur, Bashkia e Tiranës**, në datën 22.01.2020, ka paraqitur përpara Gjykatës së Lartë kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 595 (80-2016-557), datë 15.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar me vendimin nr. 2283, datë 16.07.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit, duke parashtruar këto shkaqe:

- Vendimet e gjykatave janë të pabazuara në ligj dhe në prova, për shkaqet që janë parashtruar në rekurs nga ana e Bashkisë Tiranë.
- Ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit të formës së prerë do të ketë efekte financiare të konsiderueshme për Bashkinë e Tiranës.

II. Vlerësimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë

6. Kodi i Procedurës Civile dhe Ligji nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin administrativ” (në vijim Ligji nr. 49/2012) kanë ofruar në disponibilitetin e palëve mjete që garantojnë mbrojtje të përkohshme procedurale. Të tilla janë kërkesat e palëve mbi masat e sigurimit të padisë, sipas nenit 202 e vijues të Kodit të Procedurës Civile apo nenit 28 e vijues të Ligjit nr. 49/2012, kërkesa për dhënien e vendimit me ekzekutim të përkohshëm, sipas nenit 317 të Kodit të Procedurës Civile apo kërkesa për pezullimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, sipas nenit 469 dhe 479 të Kodit të Procedurës Civile. Në çdo rast këto mjete juridike të mbrojtjes së përkohshme procedurale janë të lidhura funksionalisht me mjetet kryesore të aksesit në gjykatë, qoftë padinë apo ankimet.

7. Universalisht për caktimin nga gjykata të masave të përkohshme procedurale ligji kërkon ekzistencën e një dyshimi të arsyeshëm se e drejta subjektive apo interesi i ligjshëm i subjektit paditës apo ankues cenohet nga veprimet apo mosveprimet e palës kundërshtare apo

vendimi i gjykatës (*humus boni juris*). Nga ana tjetër kërkohet që në rrethanat e çështjes të ekzistojë një rrezik i atëçastshëm dhe eminent për shkaktimin e një dëmi të rëndë dhe të riparueshëm nëse masa e përkohshme nuk merret nga gjykata (*periculum in mora*). Në këtë mënyrë masat e përkohshme procedurale paraqiten si mjete ligjore që garantojnë standardin e efektivitetit të vetë mjetit kryesor nga i cili ato varen, konkretisht padisë dhe ankimeve.

8. Në mënyrë të posaçme neni 479 i Kodit të Procedurës Civile ka rregulluar kërkesën e palëve ndërgjyqëse, drejtuar Gjykatës së Lartë, për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor objekt rekursi. Kjo dispozitë është e zbatueshme në gjykimin administrativ në Gjykatën e Lartë sipas nenit 1 pika 2 të Ligjit nr. 49/2012. Në pikën 1 ajo parashikon se:

“1. Gjykata e Lartë, pasi është paraqitur rekursi, me kërkesë të palës, mund të vendosë pezullimin e ekzekutimit të vendimit kur:

a) ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit do të sillte pasoja të rënda e të riparueshme; dhe/ose

b) pala që ka bërë rekursin depoziton garanci materiale që siguron ekzekutimin vendimit.”.

9. Përtej këtij rregullimi me karakter të përgjithshëm, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë vlerëson se, në një gjykim të natyrës të së drejtës publike, siç është edhe gjykimi administrativ, është e detyrueshme për kërkuesin, ashtu si edhe për gjykatën që do të vlerësojë pranimin ose jo të kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, respektimi me analogji edhe i kushteve ligjore, që parashikohen në nenin 29 të Ligjit nr. 49/2012. Konkretisht nevojitet të arsyetohet domosdoshmërisht dhe qartësisht se:

- ekziston dyshimi i arsyeshëm, mbi mundësinë e ardhjes së një dëmi të rëndë të riparueshëm dhe të atëçastshëm për kërkuesin, për shkak të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë;
- (nuk) cenohet rëndë interesi publik.

10. Këto kushte ligjore duhet të interpretohen rast pas rasti dhe në përputhje me rrethanat konkrete të çështjes, duke garantuar se pranimi nga gjykata i kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, në varësi të iniciuesit të kërkesës (subjekt apo organ publik) cenon rëndë ose jo interesin publik.

11. Pra, Gjykata e Lartë, në bazë dhe për zbatim të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, për pranimin e një kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë të duhet të konkludojë nëse ka rekurs të ushtruar, nëse ka argumente konkret ligjorë dhe/apo prova të palës kërkuese që bëjnë të bazuar pretendimin për ekzistencën e një dëmi të menjëhershëm dhe të riparueshëm që mund të pasjellë ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë. Më tej eventualisht mund të parashtrohet edhe garancia e ofruar dhe provat respektive të saj. Në këtë kuptim argumentet e parashtruara të palës kërkuese duhet të jetë konkrete dhe të referuara edhe në fakte dhe prova që vërtetojnë ekzistencën e tyre. Si rregull i përgjithshëm nuk janë të mjaftueshme vetëm shkaqet ligjore të përmbajtjes së rekursit për të pranuar kërkesën për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi shqyrtimi në themel i rekursit ndryshon nga shqyrtimi i kërkesës për pezullim. Mungesa në kërkesën e paraqitur e këtyre argumenteve ligjore passjell mospranimin e kërkesës për pezullim.

12. Gjithashtu, ky Kolegj vëren se pala tjetër pjesëmarrëse në gjykimin e çështjes ku është dhënë vendimi gjyqësor që kërkohet të pezullohet, është njoftuar rregullisht për kërkesën e paraqitur nga pala kërkuese dhe nuk ka parashtruar argumente lidhur me bazueshmërinë në ligj të kërkesës për pezullim dhe për qëndrimin e saj.

13. Nga shqyrtimi i shkaqeve konkrete për të cilat pala kërkuese kërkon pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, Kolegji Administrativ vlerëson se kjo kërkesë, në tërësinë e saj, motivohet me shkaqe që kanë të bëjnë vetëm me drejtësinë, bazueshmërinë në prova dhe në ligj, të vendimeve të dhëna nga gjykata administrative e shkallës së parë dhe ajo e Apelit

në zgjidhjen e çështjes, të cilat ky Kolegj i vlerëson në kohën kur shqyrton në dhomë këshillimi shkaqet e rekursit ndaj vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit.

14. Për sa i përket motivit të fundit dhe të vetëm, që formalisht përfshihet në rastin e shkronjës “a” të pikës 1 të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, Kolegji Administrativ vëren se pala kërkuese nuk ka paraqitur asnjë provë dhe nuk ka arsyetuar lidhur me ndonjë rrethanë konkrete për ta vlerësuar nëse jemi ose jo përpara rastit kur Gjykata e Lartë mund të konkludojë se nga ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit gjyqësor do të vinin pasoja të rënda për palën kërkuese.

15. Kolegji Administrativ vlerëson të evidentojë se, duke mbajtur parasysh edhe natyrën e mosmarrëveshjes mes palëve, pozitën e palës kreditore dhe asaj debitore, si edhe natyrën dhe vlerën e detyrimeve që kërkohet të ekzekutohen në çështjen konkrete në shqyrtim, në interpretim dhe zbatim të drejtë të ligjit procedural, mbetet thjesht një kërkim dhe pretendim hipotetik dhe, si i tillë, i pambështetur në ligj, vetëm parashtrimi formal i pretendimit (shkakut) se ekzekutimi mund të sjellë pasoja të rënda, si një shkak që e përcakton vetë neni 479 pika 1 shkronja “a” e Kodit të Procedurës Civile, pa parashtruar njëkohësisht edhe argumente dhe shpjegime konkrete lidhur me rrethanat që tregojnë mundësinë e ardhjes së tyre.

PËR KËTO ARSYE

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, bazuar në nenin 1, pika 2, të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative” si dhe nenin 479 të Kodit të Procedurës Civile;

V E N D O S I

Mospranimin e kërkesës së palës së paditur, Bashkia e Tiranës, për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 595 (80-2016-557), datë 15.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar me vendimin nr. 2283, datë 16.07.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit.

Tiranë, më 01.07.2020

A N Ë T A R
Ilir PANDA

A N Ë T A R
Ervin PUPE

K R Y E S U E S
Sokol SADUSHI

**REPUBLIKA E SHQIPËRISË
GJYKATA E LARTË
KOLEGJI ADMINISTRATIV**

Nr. 185 i Vendimit.

**V E N D I M
NË EMËR TË REPUBLIKËS**

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, i përbërë nga:

Sokol Sadushi	Kryesues
Ervin Pupe	Anëtar
Ilir Panda	Anëtar

Sot, në Tiranë, më **datë 01.07.2020**, mori në shqyrtim kërkesën për pezullim me **Nr. Akti 185/2020**, që i përket:

KËRKUES: Bashkia e Tiranës.

OBJEKTI: Pezullimi i ekzekutimit të vendimit nr. 860, datë 29.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar me vendimin nr. 2581, datë 01.10.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit, Tiranë.

BAZA LIGJORE: Neni 449, 479/a të Kodit të Procedurës Civile.

Në çështjen administrative me palë:

PADITËS: Renato Tosku.

E PADITUR: Bashkia e Tiranës.

KOLEGJI ADMINISTRATIV I GJYKATËS SË LARTË

Pasi dëgjoji relacionin e gjyqtarit Sokol Sadushi dhe si e shqyrtoi çështjen në tërësi, në dhomë këshillimi, pa pjesëmarrjen e palëve;

V Ë R E N

I. Rrethanat e çështjes

1. Pala paditëse i është drejtuar me padi Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, duke kërkuar shfuqizimin e aktit që e ka larguar nga detyra, rikthimin e tij ne detyrë dhe pagimin e pagës deri në rikthim.

2. **Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë**, me vendimin nr. 860 (80-2016-861), datë 29.02.2016, ka vendosur:

“1. Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të aktit administrativ, vendim nr. 17814, datë 12.11.2015, të Drejtorit të Drejtorisë së Përgjithshme të Shërbimeve Mbështetëse të Bashkisë Tiranë, “Për lirimin nga shërbimi civil të paditësit, Renato Tosku”, si dhe të aktit administrativ Urdhër i Kryetarit të Bashkisë Tiranë nr. 17814/3, datë 24.11.2015, “Për lirimin nga shërbimi civil” të paditësit Renato Tosku”.

2. Detyrimin e palës së paditur, Bashkia Tiranë, që të rikthejë paditësin Renato Tosku në shërbimin civil në një pozicion ekuivalent pune, si sa i përket kategorisë dhe pagës dhe vetëm në rast pamundësie ta transferojë atë.

3. Dhënien e pagës për pozicionin e fundit të punës nga data e ndërprerjes së marrëdhënieve financiare e deri në ekzekutimin e këtij vendimi”.

3. **Gjykata Administrative e Apelit**, me vendimin nr. 2581 (86-2019-2950), datë 01.10.2019, ka vendosur:

“1. Ndryshimin e vendimit nr. 860 (80-2016-861), datë 29.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

2. Pranimin e padisë së paditësit Renato Tosku.

3. Shfuqizimin e vendimit nr. 17814 prot, datë 12.11.2015, të palës së paditur, Bashkia Tiranë, “Për lirimin nga shërbimi civil”, dhe të urdhrit nr. 17814/3, datë 24.11.2015, të Kryetarit të Bashkisë Tiranë, “Për lirimin nga shërbimi civil”, të paditësit Renato Tosku, në pozicionin Përgjegjës i Sektorit të Menaxhimit Financiar, në Njësinë e Zbatimit të Projekteve, në Drejtorinë e Përgjithshme të Projekteve Strategjike dhe Investimeve të Huaja.

4. Detyrimin e palës së paditur, Bashkia Tiranë, të rikthejë paditësin Renato Tosku, në shërbimin civil, duke e caktuar në vendin e mëparshëm të punës ose në një pozicion tjetër të së njëjtës kategori.

5. Detyrimin e palës së paditur, Bashkia Tiranë, t’i paguajë paditësit, Renato Tosku, pagën nga data e ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në rikthimin në detyrë”.

4. **Kundër vendimit nr. 2581 (86-2019-2950), datë 01.10.2019**, të Gjykatës Administrative të Apelit, ka paraqitur rekurs pala e paditur, Bashkia e Tiranës, e cila ka kërkuar ndryshimin e këtij vendimi si dhe të vendimit nr. 860 (80-2016-861), datë 29.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, dhe rrëzimin e padisë.

5. **Pala e paditur, Bashkia e Tiranës**, në datën 11.02.2020, ka paraqitur përpara Gjykatës së Lartë kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 860 (80-2016-861), datë 29.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar me vendimin nr. 2581 (86-2019-2950), datë 01.10.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit, duke parashtruar këto shkaqe:

- Vendimet e gjykatave janë të pabazuara në ligj dhe në prova, për shkaqet që janë parashtruar në rekurs nga ana e Bashkisë Tiranë.
- Ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit të formës së prerë do të ketë efekte financiare të konsiderueshme për Bashkinë e Tiranës.

II. Vlerësimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë

6. Kodi i Procedurës Civile dhe Ligji nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin administrativ” (në vijim Ligji nr. 49/2012) kanë ofruar në disponibilitetin e palëve mjete që garantojnë mbrojtje të përkohshme procedurale. Të tilla janë kërkesat e palëve mbi masat e sigurimit të padisë, sipas nenit 202 e vijues të Kodit të Procedurës Civile apo nenit 28 e vijues të Ligjit nr. 49/2012, kërkesa për dhënien e vendimit me ekzekutim të përkohshëm, sipas nenit 317 të Kodit të Procedurës Civile apo kërkesa për pezullimin e vendimit gjyqësor

të formës së prerë, sipas nenit 469 dhe 479 të Kodit të Procedurës Civile. Në çdo rast këto mjete juridike të mbrojtjes së përkohshme procedurale janë të lidhura funksionalisht me mjetet kryesore të aksesit në gjykatë, qoftë padinë apo ankimet.

7. Universalisht për caktimin nga gjykata të masave të përkohshme procedurale ligji kërkon ekzistencën e një dyshimi të arsyeshëm se e drejta subjektive apo interesi i ligjshëm i subjektit paditës apo ankues cenohet nga veprimet apo mosveprimet e palës kundërshtare apo vendimi i gjykatës (*humus boni juris*). Nga ana tjetër kërkohet që në rrethanat e çështjes të ekzistojë një rrezik i atëçastshëm dhe eminent për shkaktimin e një dëmi të rëndë dhe të riparueshëm nëse masa e përkohshme nuk merret nga gjykata (*periculum in mora*). Në këtë mënyrë masat e përkohshme procedurale paraqiten si mjete ligjore që garantojnë standardin e efektivitetit të vetë mjetit kryesor nga i cili ato varen, konkretisht padisë dhe ankimeve.

8. Në mënyrë të posaçme neni 479 i Kodit të Procedurës Civile ka rregulluar kërkesën e palëve ndërgjyqëse, drejtuar Gjykatës së Lartë, për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor objekt rekursi. Kjo dispozitë është e zbatueshme në gjykimin administrativ në Gjykatën e Lartë sipas nenit 1 pika 2 të Ligjit nr. 49/2012. Në pikën 1 ajo parashikon se:

“1. Gjykata e Lartë, pasi është paraqitur rekursi, me kërkesë të palës, mund të vendosë pezullimin e ekzekutimit të vendimit kur:

a) ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit do të sillte pasoja të rënda e të riparueshme; dhe/ose

b) pala që ka bërë rekursin depoziton garanci materiale që siguron ekzekutimin vendimit.”.

9. Përtej këtij rregullimi me karakter të përgjithshëm, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë vlerëson se, në një gjykim të natyrës të së drejtës publike, siç është edhe gjykimi administrativ, është e detyrueshme për kërkuesin, ashtu si edhe për gjykatën që do të vlerësojë pranimin ose jo të kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, respektimi me analogji edhe i kushteve ligjore, që parashikohen në nenin 29 të Ligjit nr. 49/2012. Konkretisht nevojitet të arsyetohet domosdoshmërisht dhe qartësisht se:

- ekziston dyshimi i arsyeshëm, mbi mundësinë e ardhjes së një dëmi të rëndë të riparueshëm dhe të atëçastshëm për kërkuesin, për shkak të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë;
- (nuk) cenohet rëndë interesi publik.

10. Këto kushte ligjore duhet të interpretohen rast pas rasti dhe në përputhje me rrethanat konkrete të çështjes, duke garantuar se pranimi nga gjykata i kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, në varësi të iniciuesit të kërkesës (subjekt apo organ publik) cenon rëndë ose jo interesin publik.

11. Pra, Gjykata e Lartë, në bazë dhe për zbatim të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, për pranimin e një kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë të duhet të konkludojë nëse ka rekurs të ushtruar, nëse ka argumente konkret ligjorë dhe/apo prova të palës kërkuese që bëjnë të bazuar pretendimin për ekzistencën e një dëmi të menjëhershëm dhe të riparueshëm që mund të pasjellë ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë. Më tej eventualisht mund të parashtrohet edhe garancia e ofruar dhe provat respektive të saj. Në këtë kuptim argumentet e parashtruara të palës kërkuese duhet të jetë konkrete dhe të referuara edhe në fakte dhe prova që vërtetojnë ekzistencën e tyre. Si rregull i përgjithshëm nuk janë të mjaftueshme vetëm shkaqet ligjore të përmbajtjes së rekursit për të pranuar kërkesën për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi shqyrtimi në themel i rekursit ndryshon nga shqyrtimi i kërkesës për pezullim. Mungesa në kërkesën e paraqitur e këtyre argumenteve ligjore passjell mospranimin e kërkesës për pezullim.

12. Gjithashtu, ky Kolegj vëren se pala tjetër pjesëmarrëse në gjykimin e çështjes ku është dhënë vendimi gjyqësor që kërkohet të pezullohet, është njoftuar rregullisht për

kërkesën e paraqitur nga pala kërkuese dhe nuk ka parashtruar argumente lidhur me bazueshmërinë në ligj të kërkesës për pezullim dhe për qëndrimin e saj.

13. Nga shqyrtimi i shkaqeve konkrete për të cilat pala kërkuese kërkon pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, Kolegji Administrativ vlerëson se kjo kërkesë, në tërësinë e saj, motivohet me shkaqe që kanë të bëjnë vetëm me drejtësinë, bazueshmërinë në prova dhe në ligj, të vendimeve të dhëna nga gjykata administrative e shkallës së parë dhe ajo e Apelit në zgjidhjen e çështjes, të cilat ky Kolegj i vlerëson në kohën kur shqyrton në dhomë këshillimi shkaqet e rekursit ndaj vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit.

14. Për sa i përket motivit të fundit dhe të vetëm, që formalisht përfshihet në rastin e shkronjës “a” të pikës 1 të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, Kolegji Administrativ vëren se pala kërkuese nuk ka paraqitur asnjë provë dhe nuk ka arsyetuar lidhur me ndonjë rrethanë konkrete për ta vlerësuar nëse jemi ose jo përpara rastit kur Gjykata e Lartë mund të konkludojë se nga ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit gjyqësor do të vinin pasoja të rënda për palën kërkuese.

15. Kolegji Administrativ vlerëson të evidentojë se, duke mbajtur parasysh edhe natyrën e mosmarrëveshjes mes palëve, pozitën e palës kreditore dhe asaj debitore, si edhe natyrën dhe vlerën e detyrimeve që kërkohet të ekzekutohen në çështjen konkrete në shqyrtim, në interpretim dhe zbatim të drejtë të ligjit procedural, mbetet thjesht një kërkim dhe pretendim hipotetik dhe, si i tillë, i pambështetur në ligj, vetëm parashtrimi formal i pretendimit (shkakut) se ekzekutimi mund të sjellë pasoja të rënda, si një shkak që e përcakton vetë neni 479 pika 1 shkronja “a” e Kodit të Procedurës Civile, pa parashtruar njëkohësisht edhe argumente dhe shpjegime konkrete lidhur me rrethanat që tregojnë mundësinë e ardhjes së tyre.

PËR KËTO ARSYE

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, bazuar në nenin 1, pika 2, të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative” si dhe nenin 479 të Kodit të Procedurës Civile;

V E N D O S I

Mospranimin e kërkesës së palës së paditur, Bashkia e Tiranës, për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 860 (80-2016-861), datë 29.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar me vendimin nr. 2581 (86-2019-2950), datë 01.10.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit.

Tiranë, më 01.07.2020

A N Ë T A R
Ilir PANDA

A N Ë T A R
Ervin PUPE

K R Y E S U E S
Sokol SADUSHI

**REPUBLIKA E SHQIPËRISË
GJYKATA E LARTË
KOLEGJI ADMINISTRATIV**

Nr. 117/456 i Vendimit.

**V E N D I M
NË EMËR TË REPUBLIKËS**

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, i përbërë nga:

Sokol Sadushi	Kryesues
Ervin Pupe	Anëtar
Ilir Panda	Anëtar

Sot, në Tiranë, më **datë 01.07.2020**, mori në shqyrtim kërkesën për pezullim me **Nr. Akti 456/2019**, që i përket:

KËRKUES: Drejtoria e Përgjithshme e Shërbimit për Çështjet e Brendshme dhe Ankesat.

OBJEKTI: Kërkesë për pezullimin e vendimit nr. 3419, datë 13.07.2017, të Gjykatës Administrative të Apelit.

BAZA LIGJORE: Neni 479 i Kodit të Procedurës Civile.

Në çështjen administrative me palë:

PADITËS: Andi Mimani.

E PADITUR: Drejtoria e Përgjithshme e Shërbimit për Çështjet e Brendshme dhe Ankesat.

KOLEGJI ADMINISTRATIV I GJYKATËS SË LARTË

Pasi dëgjoji relacionin e gjyqtarit Sokol Sadushi dhe si e shqyrtoi çështjen në tërësi, në dhomë këshillimi, pa pjesëmarrjen e palëve;

V Ë R E N

I. Rrethanat e çështjes

1. Pala paditëse i është drejtuar me padi Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, duke kërkuar detyrimin e palës së paditur që t'i paguajë dëmshpërblim për zgjidhjen e pajustificuar të kontratës së punës.

2. **Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë**, me vendimin nr. 667, datë 16.02.2015, ka vendosur:

“1. Pranimin pjesërisht të padisë.

2. Detyrimin e palës së paditur, Shërbimi për Çështjet e Brendshme dhe Ankesat, pranë Ministrisë së Punëve të Brendshme, që t’i paguajë zhdëmtim palës paditëse, Andi Mimani, sa katër paga mujore të pagueshme (neto) që ka përfituar në momentin e përfundimit të marrëdhënieve të punës, brenda një viti që ky vendim ka marrë formë të prerë, si pasojë e mosrespektimit të dispozitave ligjore për lirin nga shërbimi.

3. Shpenzimet gjyqësore të provuara si të parapaguara prej palës paditëse i ngarkohen në totalin e tyre palës së paditur”.

3. **Gjykata Administrative e Apelit**, me vendimin nr. 3419, datë 13.07.2017, ka vendosur:

“1. Ndryshimin pjesërisht të vendimit nr. 667, datë 16.02.2015, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

2. Shfuqizimin e Urdhrit nr. 292, datë 10.02.2014, të Drejtorit të Përgjithshëm të Shërbimit të Kontrollit të Brendshëm.

3. Lënien në fuqi të vendimit për disponimet e tjera.

4. Shpenzime gjyqësore në Gjykatën e Apelit Administrativ nuk u kryen”.

4. **Kundër vendimit nr. 3419, datë 13.07.2017**, të Gjykatës Administrative të Apelit, ka paraqitur rekurs pala e paditur, Drejtoria e Përgjithshme e Shërbimit për Çështjet e Brendshme dhe Ankesat, e cila ka kërkuar ndryshimin e këtij vendimi si dhe të vendimit nr. 667, datë 16.02.2015, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, dhe rrëzimin e padisë.

5. **Pala e paditur, Drejtoria e Përgjithshme e Shërbimit për Çështjet e Brendshme dhe Ankesat**, në datën 03.10.2019, ka paraqitur përpara Gjykatës së Lartë një kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 667, datë 16.02.2015, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar me vendimin nr. 3419, datë 13.07.2017, të Gjykatës Administrative të Apelit, duke parashtruar këto shkaqe:

- Vendimi nr. 3419, datë 13.07.2017, i Gjykatës Administrative të Apelit, përmban në thelb një shkelje të parimit të ndarjes së pushteteve.
- Ekzekutimi i menjëhershëm i këtij vendimi do të sillte dëme serioze dhe të pariparueshme për institucionin e Shërbimit për Çështjet e Brendshme dhe Ankesat.

II. Vlerësimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë

6. Kodi i Procedurës Civile dhe Ligji nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin administrativ” (në vijim Ligji nr. 49/2012) kanë ofruar në disponibilitetin e palëve mjete që garantojnë mbrojtje të përkohshme procedurale. Të tilla janë kërkesat e palëve mbi masat e sigurimit të padisë, sipas nenit 202 e vijues të Kodit të Procedurës Civile apo nenit 28 e vijues të Ligjit nr. 49/2012, kërkesa për dhënie të vendimit me ekzekutim të përkohshëm, sipas nenit 317 të Kodit të Procedurës Civile apo kërkesa për pezullimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, sipas nenit 469 dhe 479 të Kodit të Procedurës Civile. Në çdo rast këto mjete juridike të mbrojtjes së përkohshme procedurale janë të lidhura funksionalisht me mjetet kryesore të aksesit në gjykatë, qoftë padinë apo ankimet.

7. Universalisht për caktimin nga gjykata të masave të përkohshme procedurale ligji kërkon ekzistencën e një dyshimi të arsyeshëm se e drejta subjektive apo interesi i ligjshëm i subjektit paditës apo ankues cenohet nga veprimet apo mosveprimet e palës kundërshtare apo vendimi i gjykatës (*humus boni juris*). Nga ana tjetër kërkohet që në rrethanat e çështjes të ekzistojë një rrezik i atëçastshëm dhe eminent për shkaktimin e një dëmi të rëndë dhe të pariparueshëm nëse masa e përkohshme nuk merret nga gjykata (*periculum in mora*). Në këtë

mënyrë masat e përkohshme procedurale paraqiten si mjete ligjore që garantojnë standardin e efektivitetit të vetë mjetit kryesor nga i cili ato varen, konkretisht padisë dhe ankimeve.

8. Në mënyrë të posaçme neni 479 i Kodit të Procedurës Civile ka rregulluar kërkesën e palëve ndërgjyqëse, drejtuar Gjykatës së Lartë, për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor objekt rekursi. Kjo dispozitë është e zbatueshme në gjykimin administrativ në Gjykatën e Lartë sipas nenit 1 pika 2 të Ligjit nr. 49/2012. Në pikën 1 ajo parashikon se:

“1. Gjykata e Lartë, pasi është paraqitur rekursi, me kërkesë të palës, mund të vendosë pezullimin e ekzekutimit të vendimit kur:

a) ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit do të sillte pasoja të rënda e të riparueshme; dhe/ose

b) pala që ka bërë rekursin depoziton garanci materiale që siguron ekzekutimin vendimit.”.

9. Përtej këtij rregullimi me karakter të përgjithshëm, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë vlerëson se, në një gjykim të natyrës të së drejtës publike, siç është edhe gjykimi administrativ, është e detyrueshme për kërkuesin, ashtu si edhe për gjykatën që do të vlerësojë pranimin ose jo të kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, respektimi me analogji edhe i kushteve ligjore, që parashikohen në nenin 29 të Ligjit nr. 49/2012. Konkretisht nevojitet të arsyetohet domosdoshmërisht dhe qartësisht se:

- ekziston dyshimi i arsyeshëm, mbi mundësinë e ardhjes së një dëmi të rëndë të riparueshëm dhe të atëçastshëm për kërkuesin, për shkak të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë;
- (nuk) cenohet rëndë interesi publik.

10. Këto kushte ligjore duhet të interpretohen rast pas rasti dhe në përputhje me rrethanat konkrete të çështjes, duke garantuar se pranimi nga gjykata i kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, në varësi të iniciuesit të kërkesës (subjekt apo organ publik) cenon rëndë ose jo interesin publik.

11. Pra, Gjykata e Lartë, në bazë dhe për zbatim të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, për pranimin e një kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë të duhet të konkludojë nëse ka rekurs të ushtruar, nëse ka argumente konkret ligjorë dhe/apo prova të palës kërkuese që bëjnë të bazuar pretendimin për ekzistencën e një dëmi të menjëhershëm dhe të riparueshëm që mund të pasjellë ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë. Më tej eventualisht mund të parashtrohet edhe garancia e ofruar dhe provat respektive të saj. Në këtë kuptim argumentet e parashtruara të palës kërkuese duhet të jetë konkrete dhe të referuara edhe në fakte dhe prova që vërtetojnë ekzistencën e tyre. Si rregull i përgjithshëm nuk janë të mjaftueshme vetëm shkaqet ligjore të përmbajtjes së rekursit për të pranuar kërkesën për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi shqyrtimi në themel i rekursit ndryshon nga shqyrtimi i kërkesës për pezullim. Mungesa në kërkesën e paraqitur e këtyre argumenteve ligjore pasjell mospranimin e kërkesës për pezullim.

12. Gjithashtu, ky Kolegj vëren se pala tjetër pjesëmarrëse në gjykimin e çështjes ku është dhënë vendimi gjyqësor që kërkohet të pezullohet, është njoftuar rregullisht për kërkesën e paraqitur nga pala kërkuese dhe nuk ka parashtruar argumente lidhur me bazueshmërinë në ligj të kërkesës për pezullim dhe për qëndrimin e saj.

13. Nga shqyrtimi i shkaqeve konkrete për të cilat pala kërkuese kërkon pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, Kolegji Administrativ vlerëson se kjo kërkesë, në tërësinë e saj, motivohet me shkaqe që kanë të bëjnë vetëm me drejtësinë, bazueshmërinë në prova dhe në ligj, të vendimeve të dhëna nga gjykata administrative e shkallës së parë dhe ajo e Apelit në zgjidhjen e çështjes, të cilat ky Kolegj i vlerëson në kohën kur shqyrton në dhomë këshillimi shkaqet e rekursit ndaj vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit.

14. Për sa i përket motivit të fundit dhe të vetëm, që formalisht përfshihet në rastin e shkronjës “a” të pikës 1 të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, Kolegji Administrativ vëren se pala kërkuese nuk ka paraqitur asnjë provë dhe nuk ka arsyetuar lidhur me ndonjë rrethanë konkrete për ta vlerësuar nëse jemi ose jo përpara rastit kur Gjykata e Lartë mund të konkludojë se nga ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit gjyqësor do të vinin pasoja të rënda për palën kërkuese.

15. Kolegji Administrativ vlerëson të evidentojë se, duke mbajtur parasysh edhe natyrën e mosmarrëveshjes mes palëve, pozitën e palës kreditore dhe asaj debitore, si edhe natyrën dhe vlerën e detyrimeve që kërkohet të ekzekutohen në çështjen konkrete në shqyrtim, në interpretim dhe zbatim të drejtë të ligjit procedural, mbetet thjesht një kërkim dhe pretendim hipotetik dhe, si i tillë, i pambështetur në ligj, vetëm parashtrimi formal i pretendimit (shkakut) se ekzekutimi mund të sjellë pasoja të rënda, si një shkak që e përcakton vetë neni 479 pika 1 shkronja “a” e Kodit të Procedurës Civile, pa parashtruar njëkohësisht edhe argumente dhe shpjegime konkrete lidhur me rrethanat që tregojnë mundësinë e ardhjes së tyre.

PËR KËTO ARSYE

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, bazuar në nenin 1, pika 2, të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative” si dhe nenin 479 të Kodit të Procedurës Civile;

V E N D O S I

Mospranimin e kërkesës së paraqitur nga pala e paditur, Drejtoria e Përgjithshme e Shërbimit për Çështjet e Brendshme dhe Ankesat, për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 667, datë 16.02.2015, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ndryshuar me vendimin nr. 3419, datë 13.07.2017, të Gjykatës Administrative të Apelit.

Tiranë, më 01.07.2020

A N Ë T A R
Ilir PANDA

A N Ë T A R
Ervin PUPE

K R Y E S U E S
Sokol SADUSHI

**REPUBLIKA E SHQIPËRISË
GJYKATA E LARTË
KOLEGJI ADMINISTRATIV**

Nr. 219 i Vendimit.

**V E N D I M
NË EMËR TË REPUBLIKËS**

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, i përbërë nga:

Sokol Sadushi	Kryesues
Ervin Pupe	Anëtar
Ilir Panda	Anëtar

Sot, në Tiranë, më datë **01.07.2020**, mori në shqyrtim kërkesën për pezullim me **Nr. Akti 219/2020**, që i përket:

KËRKUES: Shoqëria “EUROPROGRES” sh.a.

OBJEKTI: Pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 3093 (86-2019-3487), datë 22.11.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit.

BAZA LIGJORE: Neni 479 i Kodit të Procedurës Civile.

Në çështjen administrative me palë:

PADITËS: Shoqëria “EUROPROGRES” sh.a.

I PADITUR: Inspektorati Shtetëror Teknik dhe Industrial.

KOLEGJI ADMINISTRATIV I GJYKATËS SË LARTË

Pasi dëgjoji relacionin e gjyqtarit Sokol Sadushi dhe si e shqyrtoi çështjen në tërësi, në dhomë këshillimi, pa pjesëmarrjen e palëve;

V Ë R E N

I. Rrethanat e çështjes

1. Pala paditëse i është drejtuar me padi Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, duke kërkuar shfuqizimin e “vendim gjobe” Nr. 5618 prot., datë 20.08.2014, të Inspektoratit Qendror Teknik.

2. **Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë**, me vendimin nr. 865 (80-2016-889), datë 29.02.2016, ka vendosur:

“1. Rrëzimin e kërkesëpadisë si të pabazuar në ligj dhe në prova.

2. *Shpenzimet procedurale gjyqësore i ngarkohen palës paditëse.*

3. *Kundër këtij vendimi mund të bëhet ankim, brenda 15 ditëve nga e nesërmja e shpalljes, në Gjykatën Administrative të Apelit Tiranë. Për palët në mungesë ky afat fillon nga e nesërmja e marrjes dijeni të vendimit”.*

3. **Gjykata Administrative e Apelit**, me vendimin nr. 3093 (86-2019-3487), datë 22.11.2019, ka vendosur:

“1. *Lënien në fuqi të vendimit nr. 865 (80-2016-889), datë 29.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.*

2. *Kundër vendimit mund të ushtrohet rekurs në Kolegjin Administrativ të Gjykatës së Lartë, brenda 30 ditëve, duke filluar nga e nesërmja e njoftimit të tij”.*

5. **Kundër vendimit nr. 3093 (86-2019-3487), datë 22.11.2019**, të Gjykatës Administrative të Apelit, ka paraqitur rekurs pala paditëse, Shoqëria “EUROPROGRES” sh.a., e cila ka kërkuar prishjen e këtij vendimi dhe kthimin e çështjes për rishqyrtim në këtë gjykatë.

6. **Pala e paditur, Shoqëria “EUROPROGRES” sh.a.**, në datën 12.06.2020, ka paraqitur përpara Gjykatës së Lartë, së bashku me rekursin, një kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 865 (80-2016-889), datë 29.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, lënë në fuqi me vendimin nr. 3093 (86-2019-3487), datë 22.11.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit, duke parashtruar këto shkaqe:

- *Ekzekutimi i vendimit nr. 3093 (86-2019-3487), datë 22.11.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit, në këtë kohë, do të sillte një dëm shumë të madh deri në falimentimin e shoqërisë dhe kjo për arsye se shoqëria jonë në këtë kohë ka një fitim minimal.*
- *Sipas vendimit të Asamblesë së Shoqërisë “EUROPROGRES” sh.a., nr. 1, datë 25.06.201 për miratimin e pasqyrave financiare vjetore, fitimi në këtë periudhë është 731.208 lekë, por edhe për periudhën e mëvonshme fitimin është pothuajse i njëjtë.*

II. Vlerësimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë

7. Kodi i Procedurës Civile dhe Ligji nr. 49/2012 “*Për gjykatat administrative dhe gjykimin administrativ*” (në vijim Ligji nr. 49/2012) kanë ofruar në disponibilitetin e palëve mjete që garantojnë mbrojtje të përkohshme procedurale. Të tilla janë kërkesat e palëve mbi masat e sigurimit të padisë, sipas nenit 202 e vijues të Kodit të Procedurës Civile apo nenit 28 e vijues të Ligjit nr. 49/2012, kërkesa për dhënien e vendimit me ekzekutim të përkohshëm, sipas nenit 317 të Kodit të Procedurës Civile apo kërkesa për pezullimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, sipas nenit 469 dhe 479 të Kodit të Procedurës Civile. Në çdo rast këto mjete juridike të mbrojtjes së përkohshme procedurale janë të lidhura funksionalisht me mjetet kryesore të aksesit në gjykatë, qoftë padinë apo ankimet.

8. Universalisht për caktimin nga gjykata të masave të përkohshme procedurale ligji kërkon ekzistencën e një dyshimi të arsyeshëm se e drejta subjektive apo interesi i ligjshëm i subjektit paditës apo ankues cenohet nga veprimet apo mosveprimet e palës kundërshtare apo vendimi i gjykatës (*humus boni juris*). Nga ana tjetër kërkohet që në rrethanat e çështjes të ekzistojë një rrezik i atëçastshëm dhe eminent për shkaktimin e një dëmi të rëndë dhe të pariparueshëm nëse masa e përkohshme nuk merret nga gjykata (*periculum in mora*). Në këtë mënyrë masat e përkohshme procedurale paraqiten si mjete ligjore që garantojnë standardin e efektivitetit të vetë mjetit kryesor nga i cili ato varen, konkretisht padisë dhe ankimeve.

9. Në mënyrë të posaçme neni 479 i Kodit të Procedurës Civile ka rregulluar kërkesën e palëve ndërgjyqëse, drejtuar Gjykatës së Lartë, për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor objekt rekursi. Kjo dispozitë është e zbatueshme në gjykimin administrativ në Gjykatën e Lartë sipas nenit 1 pika 2 të Ligjit nr. 49/2012. Në pikën 1 ajo parashikon se:

“1. Gjykata e Lartë, pasi është paraqitur rekursi, me kërkesë të palës, mund të vendosë pezullimin e ekzekutimit të vendimit kur:

a) ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit do të sillte pasoja të rënda e të pariparueshme; dhe/ose

b) pala që ka bërë rekursin depoziton garanci materiale që siguron ekzekutimin të vendimit.”.

10. Përtej këtij rregullimi me karakter të përgjithshëm, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë vlerëson se, në një gjykim të natyrës të së drejtës publike, siç është edhe gjykimi administrativ, është e detyrueshme për kërkuesin, ashtu si edhe për gjykatën që do të vlerësojë pranimin ose jo të kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, respektimi me analogji edhe i kushteve ligjore, që parashikohen në nenin 29 të Ligjit nr. 49/2012. Konkretisht nevojitet të arsyetohet domosdoshmërisht dhe qartësisht se:

- ekziston dyshimi i arsyeshëm, mbi mundësinë e ardhjes së një dëmi të rëndë të pariparueshëm dhe të atëçastshëm për kërkuesin, për shkak të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë;
- (nuk) cenohet rëndë interesi publik.

11. Këto kushte ligjore duhet të interpretohen rast pas rasti dhe në përputhje me rrethanat konkrete të çështjes, duke garantuar se pranimi nga gjykata i kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, në varësi të iniciuesit të kërkesës (subjekt apo organ publik) cenon rëndë ose jo interesin publik.

12. Pra, Gjykata e Lartë, në bazë dhe për zbatim të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, për pranimin e një kërkesë për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë të duhet të konkludojë nëse ka rekurs të ushtruar, nëse ka argumente konkret ligjorë dhe/apo prova të palës kërkuese që bëjnë të bazuar pretendimin për ekzistencën e një dëmi të menjëhershëm dhe të riparueshëm që mund të pasjellë ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë. Më tej eventualisht mund të parashtrohet edhe garancia e ofruar dhe provat respektive të saj. Në këtë kuptim argumentet e parashtruara të palës kërkuese duhet të jetë konkrete dhe të referuara edhe në fakte dhe prova që vërtetojnë ekzistencën e tyre. Si rregull i përgjithshëm nuk janë të mjaftueshme vetëm shkaqet ligjore të përmbajtjes së rekursit për të pranuar kërkesën për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi shqyrtimi në themel i rekursit ndryshon nga shqyrtimi i kërkesës për pezullim.

13. Mungesa në kërkesën e paraqitur e këtyre argumenteve ligjore pasjell mospranimin e kërkesës për pezullim. Nga ana tjetër abuzimi me mjetin ligjor të parashikuar nga neni 479 i Kodit të Procedurës Civile mund të shkaktojë dhe aktivizimin e përgjegjësive personale pasurore të palës apo përfaqësuesit, sipas pikës 1 të nenit 34 të Kodit.

14. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, në funksion të zgjidhjes së çështjes konkrete, vlerëson se kërkesa për pezullimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë e paraqitur nga pala paditëse është e pabazuar në ligj dhe si e tillë nuk duhet të pranohet.

15. Ky Kolegj vëren se, në zbatim të pikës 1 të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, bashkëlidhur kërkesës për pezullim të palës kërkuese, gjendet edhe kopja e rekursit të ushtruar nga kjo palë kundër vendimit gjyqësor që kërkohet të pezullohet ekzekutimit.

16. Gjithashtu, ky Kolegj vëren se pala tjetër pjesëmarrëse në gjykimin e çështjes ku është dhënë vendimi gjyqësor që kërkohet të pezullohet, është njoftuar rregullisht për kërkesën e paraqitur nga pala kërkuese dhe nuk ka parashtruar argumente lidhur me bazueshmërinë në ligj të kërkesës për pezullim dhe për qëndrimin e saj.

17. Nga shqyrtimi i shkaqeve konkrete për të cilat pala kërkuese kërkon pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, Kolegji Administrativ vlerëson se, kjo kërkesë, në tërësinë e saj, motivohet me shkaqe që kanë të bëjnë vetëm me drejtësinë, bazueshmërinë në prova dhe në ligj, të vendimeve të dhëna nga gjykata administrative e shkallës së parë dhe ajo e

Apelit në zgjidhjen e çështjes, të cilat ky Kolegj i vlerëson në kohën kur shqyrton në dhomë këshillimi shkaqet e rekursit ndaj vendimit të gjykatës administrative të apelit.

18. Për sa i përket motivit të fundit dhe të vetëm, që formalisht përfshihet në rastin e shkronjës “a” të pikës 1 të nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, Kolegji Administrativ vëren se pala kërkuese nuk ka paraqitur asnjë provë dhe nuk ka arsyetuar lidhur me ndonjë rrethanë konkrete për ta vlerësuar nëse jemi ose jo përpara rastit kur Gjykata e Lartë mund të konkludojë se nga ekzekutimi i menjëhershëm i vendimit gjyqësor do të vinin pasoja të rënda për palën kërkuese.

19. Kolegji Administrativ vlerëson të evidentojë se, duke mbajtur parasysh edhe natyrën e mosmarrëveshjes mes palëve, pozitën e palës kreditore dhe asaj debitore, si edhe natyrën dhe vlerën e detyrimeve që kërkohet të ekzekutohen në çështjen konkrete në shqyrtim, në interpretim dhe zbatim të drejtë të ligjit procedural, mbetet thjesht një kërkim dhe pretendim hipotetik dhe, si i tillë, i pambështetur në ligj, vetëm parashtrimi formal i pretendimit (shkakut) se ekzekutimi mund të sjellë pasoja të rënda, si një shkak që e përcakton vetë neni 479 pika 1 shkronja “a” e Kodit të Procedurës Civile, pa parashtruar njëkohësisht edhe argumente dhe shpjegime konkrete lidhur me rrethanat që tregojnë mundësinë e ardhjes së tyre.

20. Ky Kolegj, vlerëson të theksojë qëndrimin e Gjykatës së Lartë, e cila çon automatikisht në rrëzimin e kërkesës si të pambështetur në ligj, se kërkesa për pezullimin e ekzekutimit, vendoset kur kemi të bëjmë me vendime gjyqësore që mbartin detyrime për palët dhe në rastin konkret jemi para rastit kur padia është rrëzuar nga ana e gjykatës dhe nuk ka ngarkuar me detyrime asnjë nga palët ndërgjyqëse.

21. Nga ana tjetër ky Kolegj, njëkohësisht konstaton se kërkesa objekt gjykimi është haptazi abuzive, për vetë faktin duke qenë se është vendosur rrëzimi i padisë nga gjykata dhe për të cilin ky vendim i gjykatës së apelit që kërkohet të pezullohet nga pala paditëse nuk përmban detyrime për palët. Vendimi i rrëzimit të padisë, sikurse vendimet jopërfundimtare të gjykatës, passjellin si pasojë automatike ligjore edhe detyrimin e palës paditëse që të paguajë shpenzimet gjyqësore, përveç kur palët kanë marrëveshje dhe në të kanë parashikuar ndryshe. Në kushtet kur pala kërkuese nuk e ka kontestuar këtë pjesë të vendimit të gjykatës së apelit me argumente konkrete, Kolegji Administrativ konstaton se kërkesa për pezullim, që i referohet nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, në rastin konkret që lidhet me pezullimin e vendimit gjyqësor që ka rrëzuar padinë përbën abuzim me të drejtat procedurale.

22. Kolegji Administrativ sjell në vëmendje se si rregull i përgjithshëm vendimet e rrëzimit të padisë nuk mund të përbëjnë tituj ekzekutiv sipas nenit 510 shkronja “a” të Kodit të Procedurës Civile dhe se për rrjedhojë përjashtohet apriori mundësia që ato të ekzekutohen dhe të sjellin rrezik apo pasoja të parikuperueshme në të drejtat subjektive dhe interesat e ligjshëm të palës rekursuese dhe njëkohësisht kërkuese. Në rastin konkret, Kolegji vlerëson se kërkesa për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor që ka rrëzuar padinë, jo vetëm që nuk ka lidhje me interesin e kërkuesit, por as nuk shmang ndonjë dëm për kërkuesin, përderisa aktet administrative të palës së paditur janë të ekzekutueshëm në çdo kohë.

23. Referuar parimeve të përgjithshme mbi ekzekutimin e aktit administrativ, veçanërisht neneve 104, pika 4 e 164 e vijuese të Kodit të Procedurave Administrative, akti administrativ që ka qenë objekt gjykimi dhe nuk është anuluar apo shfuqizuar si rezultat i ushtrimit të mjeteve ligjore administrative ose gjyqësore, është i ekzekutueshëm. Pikërisht akti administrativ i nxjerrë nga pala e paditur nuk pengohet të ekzekutohet në çdo kohë, ndërkohë që pala paditëse gabimisht kërkon të pezullohet vendimi gjyqësor që ka rrëzuar padinë e saj.

24. Në këtë kuptim, Kolegji vlerëson se pala kërkuese nuk mund të ushtrojë këtë lloj kërkimi pranë Gjykatës së Lartë, pasi sigurimi i padisë dhe pezullimi i ekzekutimit të vendimit, parashikuar nga nenit 479 të Kodit të Procedurës Civile, janë dy koncepte të

ndryshme dhe që u përkasin shkallëve të ndryshme. Pra, paditësi konfondon haptazi kërkesën për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor që ka rrëzuar padinë e tij, me atë të pezullimit të aktit administrativ.

25. Duke qenë se kjo kërkesë është haptazi e pathemeltë dhe për më tepër abuzive, Kolegji Administrativ vlerëson se është vendi të procedohet me zbatimin e pikës 1 të nenit 34 të Kodit të Procedurës Civile. Kjo dispozitë parashikon se: *“1. Gjykata, në çdo shkallë të gjykimit, kur konstaton se palët ose përfaqësuesit e tyre me vetëdije paraqesin padi, ankime, kërkesa ose pretendime abuzive, ose të përsëritura dhe me keqdashje, ose kur kërkojnë qëllimisht të zvarrisin gjykimin, ose kur konstatohet se palët ose përfaqësuesit e tyre kanë fshehur ose shtrembëruar me keqbesim ose faj të rëndë, fakte dhe rrethana të rëndësishme që lidhen me çështjen, urdhëron me vendimin që jepet në përfundim të gjykimit, përveç kur në këtë Kod parashikohet ndryshe, gjykitjen e përgjegjës në shumën nga 50.000 deri në 100.000 lekë. Kundër këtij vendimi lejohet ankim sipas rregullave për vendimet përfundimtare ose jopërfundimtare, në varësi të llojit të vendimit që i jep fund gjykimit përkatës”*.

26. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë vlerëson se kjo pjesë e dispozitës ka synuar të aktivizojë përgjegjësinë e palëve dhe përfaqësuesve të tyre të cilët abuzojnë me të drejtat procedurale. Mjetet procedurale dhe të drejtat që ligji ofron nuk mund të pranohen të lejojnë dëmtimin e procesit të dhënies së drejtësisë. Ato nuk mund të shndërrohen në mekanizma që palët dhe përfaqësuesit e tyre t'i përdorin me keqbesim apo me qëllime të pamundësisë së zhvillimit të procesit apo dëmtimit të interesave dhe të drejtës së palës kundërshtare për të gëzuar efektivisht aksesin në drejtësi. Për rrjedhojë sa herë që konstatohen fakte të tilla të paligjshme në mënyrën se si një ndërgjyqës mbrohet apo e ushtron aktivitetin procedural gjykata duhet të sanksionojë përgjegjësinë pasurore për shkelje të këtij detyrimi ligjor. Qëllimi i kësaj norme është garantimi i mbarëvajtjes së procesit gjyqësor dhe detyrimi i subjekteve procedurale, qoftë ndërgjyqës apo qoftë përfaqësues, që të veprojnë dhe të ushtrojnë me mirëbesim të drejtat procedurale.

27. Gjykimi në Gjykatën e Lartë në këtë drejtim paraqet dy veçanti. Fillimisht duhet të mbahet parasysh se neni 474 i Kodit të Procedurës Civile parashikon se rekursi i paraqitur në Gjykatën e Lartë duhet të nënshkruhet nga avokati që e përfaqëson palën dhe nëse pala e kërkon, edhe nga kjo e fundit. Nga ana tjetër neni 59 i Ligjit nr. 49/2012 parashikon se edhe kundërrekursi duhet të plotësojë kushtet formale që paraqet rekursi. Kjo do të thotë se qoftë mjetet e ankimit dhe qoftë mjetet e prejardhura të ankimit do të duhet të realizohen nga avokati në Gjykatën e Lartë, si një gjykatë ekskluzivisht me juridiksion të posaçëm ligjor. Nga këto parashikime konkludohet se aktet që i drejtohen Gjykatës së Lartë dhe që përbëjnë disponim të drejtave procedurale të palëve aktivizojnë detyrimisht edhe përgjegjësinë e përfaqësuesit të palës. Ndaj këto të fundit janë personalisht përgjegjës sipas nenit 34 të Kodit të Procedurës Civile.

28. Nga ana tjetër, gjykimi në Gjykatën e Lartë, në rastin e zbatimit të sanksionit të parashikuar në nenin 34, pika 1 të Kodit të Procedurës Civile, nuk mundëson ushtrimin e ankimit të veçantë ndaj gjobës prej 50.000 Lekë – 100.000 Lekë që kjo gjykatë vendos. Në këto raste ankimi i veçantë që kjo dispozitë ofron nuk mund të zbatohet, pasi vendimi i Gjykatës së Lartë sipas nenit 482 dhe 485 të Kodit të Procedurës Civile dhe nenit 60/a dhe 63 të Ligjit nr. 49/2012 nuk mund të ankimohet gjyqësisht duke qenë se pushteti gjyqësor shteron pas ezaurimit të kësaj shkalle gjykimi.

29. Megjithatë Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë vlerëson se një palë apo përfaqësues i dënuar proceduralisht sipas pikës 1 të nenit 34 të Kodit të Procedurës Civile duhet të ketë mundësi të dëgjohet dhe të mbrohet lidhur me këtë sanksion, por se ligji procedural ka ometuar të japë një zgjidhje ligjore eksplicite në këtë drejtim. Me qëllimin që ndërgjyqësi apo përfaqësuesi i tij, i sanksionuar proceduralisht me gjobë për abuzim me të

drejatat procedurale, të ketë mundësinë e një ankimi dhe mbi të gjitha të ketë mundësi të mbrohet mbi këtë vendim të Gjykatës së Lartë, Kolegji Administrativ vlerëson të nevojshme që nëpërmjet interpretimit pajtues të ligjit, që është në funksion të respektimit të së drejtës kushtetuese, të mos pengojë mundësinë e ankimit në gjykatë, për këto raste. Në bazë dhe për zbatim të paragrafit të dytë të nenit 1 të Kodit të Procedurës Civile, Kolegji Administrativ vlerëson se si zgjidhje në këtë rast duhet të ofrohet mjete i posaçëm i ankimit i parashikuar në nenin 169 të Kodit të Procedurës Civile. Kjo dispozitë nën titullin “*Kundërshtimi i vendimit të dënimit*” parashikon se: “*Personat që janë dënuar me gjobë, sipas dispozitave të mësipërme, mund t’i paraqitin gjykatës që i ka dënuar, brenda tri ditëve, kërkesë për heqjen e dënimit, duke treguar dhe shkaqet. Gjykata kur i gjen me vend këto shkaqe, revokon vendimin e dënimit me gjobë si dhe urdhrin e sjelljes me detyrim. Ajo mund edhe vetëm të pakësojë gjobën e caktuar. Në rast të kundërt, refuzon kërkesën. Afati për të paraqitur kërkesën fillon nga dita e seancës gjyqësore dhe, në rastet e parashikuara nga nenet 165 dhe 167, nga dita e njoftimit të vendimit të dënimit. Vendimi i dhënë nga gjykata në rastet e sipërme është i formës së prerë dhe kundër tij nuk lejohet ankim*”.

30. Për rrjedhojë Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë konkludon se, ndaj vendimeve të Gjykatës së Lartë, në të cilat sanksionohen dënime procedurale me gjobë për ndërgjyqësin apo përfaqësuesin e tij, sipas pikës 1 të nenit 34 të Kodit të Procedurës Civile, lejohet ankim brenda tre ditëve nga dita e nesërme e marrjes dijeni për vendimin, para të njëjtit trup gjykues që ka dhënë vendimin e dënimit, duke treguar shkaqet dhe arsyet që justifikojnë kërkesën. Gjykata e Lartë e shqyrton këtë kërkesë në dhomë këshillimi dhe sipas rastit vendos pakësimin e gjobës, pranimin apo refuzimin e kërkesës. Në çdo rast, kundër vendimit të Gjykatës së Lartë, që ka vendosur pakësimin, pranimin apo refuzimin e kërkesës, nuk lejohet ankim.

31. Në rastet e vendimmarrjes së Gjykatës së Lartë, përmes së cilave caktohet një sanksion procedural gjëbor sipas pikës 1 të nenit 34 të Kodit të Procedurës Civile, një kopje e vendimit i njoftohet shërbimit përmbarimor, konkretisht Zyrës Përmbarimore Tiranë. Sipas shkronjës “a” të nenit 510 të Kodit të Procedurës Civile vendimet e Gjykatës së Lartë në këto raste përbëjnë tituj ekzekutiv dhe si të tilla janë të ekzekutueshme nga shërbimi përmbarimor gjyqësor. Këto shuma detyrimi derdhen nga subjekti i dënuar debitor për llogari të buxhetit të shtetit.

32. Në rastin konkret kërkesa për pezullim është ushtruar dhe hartuar nga administratori i shoqërisë “EUROPROGRES” sh.a., z. Nikoll Leka, dhe nga përfaqësuesi me prokurë, Av. Ndue Vathi. Për rrjedhojë Kolegji Administrativ vendos që të dënojë administratorin e shoqërisë “EUROPROGRES” sh.a., z. Nikoll Leka, dhe përfaqësuesin me prokurë të saj, Av. Ndue Vathi, në bazë dhe për zbatim të nenit 34 të Kodit të Procedurës Civile, me gjobë në vlerën 50.000 Lekë.

PËR KËTO ARSYE

Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, bazuar në nenin 1, pika 2, të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative” si dhe nenin 479 të Kodit të Procedurës Civile;

V E N D O S I

1. Mospranimin e kërkesës së paraqitur nga pala e paditur, Shoqëria “EUROPROGRES” sh.a., për pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 865 (80-2016-889), datë 29.02.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, lënë në fuqi me vendimin nr. 3093 (86-2019-3487), datë 22.11.2019, të Gjykatës Administrative të Apelit.

2. Dënimin solidarisht të administratorit të shoqërisë “EUROPROGRES” sh.a., z. Nikoll Leka, dhe përfaqësuesin me prokurë të saj, Av. Ndue Vathi, me gjobë në masën 50.000 (pesëdhjetë mijë) lekë.

3. Ky vendim përbën titull ekzekutiv.

4. Ngarkohet Zyra e Përmbarimit Tiranë për ekzekutimin e gjobës për llogari të buxhetit të shtetit.

5. Një kopje e këtij vendimi i njoftohet edhe Zyrës së Përmbarimit Tiranë.

6. Kundër pjesës së vendimit të dënimit me gjobë mund të ushtrohet ankim, brenda 3 ditëve nga dita e nesërme e marrjes dijeni të këtij vendimi, në Gjykatën e Lartë.

Tiranë, më 01.07.2020

A N Ë T A R
Ilir PANDA

A N Ë T A R
Ervin PUPE

K R Y E S U E S
Sokol SADUSHI